

בולעטין # 307- ניסן תשמ"ח לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׂבִטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שֶׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

תנא דבי אליהו רבה פרק יח

מיד רצו העם והביאום ונתנום לתוך ידו של יהושע וזרקם יהושע לארץ ואמר על אלו יפלו שלשים וששה צדיקים רוב סנהדרי גדולה וטרף אותם בפניו שנאמר (שם) ויקחום מתוך האהל ויביאום אל יהושע ואל כל בני ישראל ויציקום לפני ה'. מיד אמר לו הקדוש ברוך הוא ליהושע מה עשית יהושע אני אמרתי אצרוף בני ועבדי כדי שידעו בי שאני מכיר לב כל אחד ואחד ואתה השלכת את כליו לפני בני לא עשית כהוגן והיה יהושע מתאבל לו עליו עד לבסוף שאמר לשון הרע על הקדוש ברוך הוא שנאמר (שם כד) ויאמר יהושע אל העם לא תוכלו לעבוד את ה' כי אלהים קדושים הוא אל קנוא הוא לא ישא לפשעכם ולחטאתיכם כי תעזבו את ה' וגו' אמר לו הקדוש ברוך הוא ליהושע מה זה יהושע שוב אמרת לשון הרע לפני לא אני הוא שאמרתי לפני משה רבך מתחלה (שמות לב) ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול וכיון שעמד לפני בתפלה והזכיר שמותם של אבותיהם שמעתי את תפלתו מיד שנאמר (שם) ויחל משה את פני ה' אלהיו ויאמר למה ה' יחרה אפך

בעמך וגו' זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך וגו' וינחם ה' על הרעה וגו' וכי לא אני הוא שאמרתי למשה רבך אכנו בדבר ואורישנו ואעשה אותך לגוי גדול וגו' (במדבר יד) כשבא דבר גדול בישראל על ידי מרגלים ועמד משה בתפלה לפני להזכיר שמותם של אבותיהם שמעתי את תפלתו מיד וכיון שאמר לפני סלח נא לעון העם הזה וגו' סלחתי שנאמר ויאמר ה' סלחתי כדברך (שם) וכי לא אני הוא שכתבתי לדורות הבאים אחריו (מיכה ז) מי אל כמוך נושא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא ישוב ירחמנו יכבוש עונותינו וגו'. והשיב יהושע לפני הקדוש ברוך הוא לא אמרתי כך לישראל אלא כדי לאיים אותם כדי שייראו מפניך שלא יחטאו ויעבדוך בלבב שלם באותה שעה היה הקדוש ברוך הוא מגפף ומנשק את ידיו של יהושע על חכמתו ועל בינתו מיד אמר יהושע לישראל זה שכרי מכם בשביל שאני מדבר עמכם בכל שעה ושעה ליראה את ה' ולעבדו בלבב שלם ועליהם נאמר תחת גערה במבין מהכות כסיל מאה (משלי יז) ואומר (שם כה) הוקר רגלך מבית רעך פן ישבעך ושנאך. בוודאי יהא אדם יודע בפני מי הוא עומד ומה דבר מדבר לפני מי שהוא גדול ממנו ושנו חכמים במשנה אל תרצה את חבירך בשעת כעסו אבל יבקש רחמים על בעלי בתים שבשביל דרך ארץ שיש להם שיעסקו בה ועאכ"ו שיבקש רחמים על בעלי הבתים שיש בהם תורה שיעסקו בה ויבקש רחמים על העוסקים עם הצבור שיעסקו עמכם לשם שמים שמשלם להם הקדוש ברוך הוא שכר בעוה"ז והקרן קיימת לעולם הבא וכן להעוסקים בדרך ארץ באמונה שאין בעלי בתים נעקרו מן העולם ויורדין לארץ אלא בשביל גסי הרוח אימתי בזמן שישראל אוכלין ושותין ומבעטין מתוך הטובה ואינם עוסקין בדרך ארץ וד"ת ועליהם הכתוב אומר (משלי ל) תחת שלש רגזה ארץ וגו' תחת עבד כי ימלך ונבל כי ישבע לחם וגו' כל אלו דברים אינם באים אלא בשביל גסי הרוח שנאמר (ישעיה מב) לפקוח עינים עורות וגו'. שמעוני אחי ועמי שלא תבואו לידי גסות רוח אלא יסתכל אדם בעצמו וידע שלאחר מיתה יהא רמה ותולעה ועפר וישא עיניו לשמים ויאמר מי ברא את אלה חמה ולבנה כוכבים ומזלות וארבע רוחות השמים וכל מעשה בראשית שברא אותן הקדוש ברוך הוא בחכמתו ובתבונתו וכל

אחד ואחד מהן תלויין במאמר שפתיו שנאמר (תהלים לג) בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם כונס כנד מי הים נותן באוצרות תהומות ייראו מה' כל הארץ ממנו יגורו כל יושבי תבל כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמוד וגו'. ויסתכל אדם במעשה ידיו של הקדוש ברוך הוא באדם ובבהמה ועוף השמים ובדגי הים שמזונות כל אחד ואחד בידו ונשמת כל אחד ואחד מסורים בידו שנאמר (ישעיה מב) כה אמר האל ה' בורא השמים ונוטיהם רוקע הארץ וצאצאיה נותן נשמה לעם עליה ורוח להולכים בה לפיכך הייתי אומר חייב אדם שישבח ויברך וירומם ויגדל ויקדש לשמו של מי שאמר והיה העולם ברוך הוא על נפש רוח ונשמה שהוא נותן בערב לבעל הפקדון ולבקר מחזירה אותה אליו שנאמר (איוב יב) אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש ואומר (תהלים לא) בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי ה' אל אמת:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)